

فطرت (ش.ش / رسا.ش / فر.ش)

فطرت (ش.ش/رسا.ش/فر.ش) گونه ای شدن است و این است که برای عالمان کشف شود که مفهومی عرفی، که نزد مرد در خیابان بوده، قیمتی تر و ارزشمندتر از مفهوم علمی ای بوده که آن ها کشف کرده اند (یا بگو در نهایت مفهوم علمی، سر از مفهوم عرفی در آورد) این اتفاق در اصطلاح ما «فطرت» نام دارد. (تمدن و فطرت، دو اصطلاح معرفت شناختی اند)
